

REGÉNY.

Pesten vasárnap junius 5^{kén} 1836.

Megjelen társával együtt hetenként kétszer vasárnap és csütörtökön. Fél évi díjja helyben képekkel 5 ft. borítéktalanul; postán 6 ft. pengőben. Budapestiek évnegyedenként is válthatnak példányt. A' folyóiratnak egyes száma, vagy képe 12 kr. p.p.

ELBESZÉLÉS.

Egy nap életemből. (Végzet.)

„Nem, nem!” kiálték hangosan a' nélkül, hogy meggondoltam volna, hol vagyok. Az erdész fenyegető tekintettel felém fordula; a' társaság elnémult. — „Mit? — szóllal az erdész a' dörgés bassusán — mi ellenvetése van az urnak?” — Én szótlan, vad tekintetére meredtem. — „Mi köze leányommal kegyednek?” kiálta Bérczhavi tanácsnok, helyéről fölszökve, 's félelmesen öszveránczolt homlok-
kal felém fordulva. — „Ha ha ha!” kaczaga hangosan Lina. Pataky 's Bérczhavi reá tekintének. — „Hát nem látják önök, hogy Gyula a' czerimonia alatt elszunyadt, 's álmából beszél?” — „Igen — elszunyadtam volt” — akadozám. Lina hozzám jöve, és szóllt még mindig kaczagva: „Csakugyan ön is szerencsét kíván hát Emminek 's az erdésznek! Nyolcz nap mulva lakadalmuk.”

Az erdész 's Emmi az alatt, míg én Lina nézésébe merülve elefejték magam körül mindent, mátkaságra léptek, 's a' jelenlevők áldását fogadták. Hangos nem-em azon pillanatban hangzék, midőn Bérczhavi igenjét mondá-ki, 's ez adott alkalmat azon nevetséges jelenetre, mellyen most mindenki kaczagott. A' mátkásokra hát mostan én is szerencsét kívánék.

Szemeim Linát keresék, 's lelkemben a' reménynek egy sugára ujra derengeni kezdett, midőn pillantatink öszvetalálkozásánál arczait gyöngén elpirulni látám. De mint megrémülék ismét, midőn Sziklaváryné, leányát, mint ezennel menyasszonyt, mutatá-be! — „S ki lesz férje?” — kérdik minden felől. — „Azt mindjárt megtudják — mondá Lina — ha néhány pillanatig meghallgatnak engemet.” — Zongorához ült. Könnyűden szöktek ujjai az elefantosont billentyűken, 's a' hurok varázslag zengének. Mindenki mély figyelemmel hallá az accordok harmoniáját; míg rövid előjáték után megcsendült gyönyörű hangja:

Ah keserrel mért epedsz-te?

Mért gyötör a' fájdalom?

Csendesedj o! győzd-le búdat

Mert közelg a' vígalom!

Kebled a' mit hön ohajta,

Lángza e' kebelben itt,

'S szebb reményink dísz-virága

Nem sokára boldogít!

Hölgy leszek, hogy e' kebellet

Boldogítsam én Gyulát!

'S én? nagy Isten! — —

'S én granitként álltam ottan,

Hallva szívem angyalát!!

A' granit ugyancsak Lina hő tekintetén meglágyula, mint írósvaj a' nap hevéen. Szemeim örömtől csillogának; üt-erem hat-nyolczad-rész tactusra vert, 's ezen fölkiáltással: „egek! lehetséges-e?“ magamat lábaihoz vetettem.

„Csak tréfáltam ma délben — szólt a' szende kedves — csak Thalia templomában jegyeztettem-el az erdész urnak.“

„Az Isten templomában legyen Linám öné, édes Gyulám!“ — monda Sziklaváryné, 's megáldá két jó gyermekét.

„Honnan vevéd a' textust, édes Linám, minapi dalodhoz?“ — kértem Linámat nyolcz nap múlva, néhány pillanattal öszveköttetésünk előtt. — „Azon papirosról, melybe a' polonaiset takartad volt, 's úgy alkalmazám körülményeinkhez.“ — Tehát akkor is hibát követtem-el — gondolám magamban — valljon már valahára utószor-e? — Explicit.

S z e g é n y T a m á s.

Sokszor megesik, hogy mikor legjobban sietünk a' szerencsét elérni, akkor veszítjük-el leghamarabb; kivált ha ön elbizottságunk egy közel, de félre vivő, utra csal.

A' szegény Tamás is azok közül való ifjú volt, kik sokat szoktak magukról tartani. Ámbár szegény pór szülőktől származott, de mivel atyja nagyobb szorgalommal mivelte csekély földjeit, anyja pedig ügyesebben vitte gazdaasszonyságát, mint több hozzá hasonló lakos társaik, mint egyetlen egy fiút, kit különben is anyja már a' bölcsőben urnak szápt — taníttaták szülőji, 's nem sajnálták tőle a' költséget, a' mennyire tehetségük engedé. Nem is hiájában; mert ő egy volt a' jobb tanulók közül. Hol talán a' nagy ész hibázott, ott a' szorgalom igyekezett kipótolni a' hiányt. Szerencsésen el is végezte iskoláit, 's jelen volt az idő, melyben magának hivatalt válasszon. Gazdatiszt kívánt lenni; 's hogy minél hamarabb czélt

érjen, és tökéletesebb gazda lehessen, megtekinté a' hasznos gazdasági intézeteket. Így telve tudománynyal tért vissza honjába. Itt megszerzé a' gazdaságról írt legújabb-kori könyveket, és szép theoriát gyűjte magának. 'S habár a' szükséges tapasztalás hátra maradt is, ő azért egyszerre fő tisztségről álmódzott; sőt elbizottsága annyira ment, hogy eszébe se jött, hogy ő magakeressen szolgálatot; mert tökéletesen hitte, hogy az olly tudós gazdát, mint ő, az uraságok maguk keresik-föl. Mindaddig várta pedig e' ritka szerencsét, míg az atyjáról reá maradt csekély örökségnek vége lett, és még sem jött egy uraság is őt meghívni.

Most jutott csak eszébe Salamonnak e' példás mondása: „Néma' bölcseké a' kenyér, 's nem az okosoké a' gazdaság 's a' t. hanem idő szerint 's történetből lesznek mindenek.“ — Ruhái már most avulni kezdenek; kenyeke nincs; egy szóval utósó szükség áll előtte. Búsul, gondolkodik, 's végre meggyőzvéen büszkeségét, ragadja vándorbotját, 's utnak indul. — Sok uraságot felkeresett; könyörgő levelét benyújtva várta a' vigasztalást: de híjában, mert sehol kedvező választ nem kapott, úgy hogy már nemcsak szolgálatért de segedelmért is kénytelen volt könyörögni mind addig, míg a' szerencse megleflette rajta játékát, 's egy kis időre felemelte őt a' porból, és urrá tette vándorlása közben.

Egyik leggazdagabb uraságnál fölvétetett tisztnek, és számára a' legújabb izléssel fölbutorozott lak rendeltetett. Csak hamar urának kedveltje lön; 's több uradalomban ő lett a' fő igazgató. Ki volt nála boldogabb? Csak egy nő hibázott még, kivel boldogságát megossza; — 's ez is meglett. Ura a' legkellemesebb kisasszonyt nyeré meg számára. Mennyi szerencse egyszerre! Csuda-e hát, ha régi büszkesége előáll, 's őt boszúra ingerli? A' számtartónak számadását rendetlennek találja, 's hatalmát bebizonyítani kívánván, hivatalától megfosztja, mivel kevés idővel szerencséje előtt a' számtartótól is eligazittatott mint egészséges fiatal ember, kinek koldulni székén. Híjában esdeklett a' szerencsétlen; haszontalan adta elő, hogy uraságának hiv szolgálatában őszült-meg a' nélkül, hogy magának valamit szerezhetett volna; 's most hat élő gyermeknek atyja, hova folyamodjék? — „Nem! — kiált a' hatalmas — elég kegyelem az tőlem, ha vagyont elviheti!“ — Erre belép a' jószívű nő; haragja mulik; ölelni akarja a' kedvest — de — karjai visszaesnek — 's felébredt....

Elmult a' hatalom — eltűnt a' kellemes nő — és ismét csak szegény Tamás lön. Így lelte magát egy pusztá korcsnában, a' száraz padon rongyos köpönyegjébe burkolva, hova mult estve szomorúan lefeküdt volt.

L — n é.

ÉLET-TÖRTÉNET.

Bellini.

Ő is egyike azoknak, kik a' mult évben költöztek-el a' más világra. Atyja és nagyatyja hangművészek voltak (atyja karigazgató). A' fiú Cataniában, Siciliában, születvén hangászi tudományát a' nápoli conservatoriumban tanulá; tanítója Zingarelli volt. Hivattatása a' művészetre korán mutatkozott. Még nem vala egészen 20 esztendő, 's már San-Carlo játékszin számára „Bianca e Fernandó-t” írta, olly szerencsés próbát, melly maig is fenn-tartá magát az olasz színpadokon. De csak egy évvel későbbben tevélé talpkövének hírének, azon hírének, melly ezen időtől fogva mindig nőtt és terjedett — midőn „Il Pirata” című művét hozá a' „de la Scala” játékszinre Mailandban. Ettől kezdve Bellini ön magának teremtetstylust. Rossini utánózóji, mint a' világnak minden utánózóji, mesterük monorját tulságig vitték, 's visszaélésbe estek. Bellini próbát tett egészen ellenkező uton indulni. A' hangászat phasisát egyszerűbbé iparkodék tenni, feloldá minden cifraságtól, 's ugy szóllván a' görög gondolatot betűről betűre tevélé által, melly themájául szolgált; de igen elfoglalva azon ohajtástól, hogy egyszerű, kinyomás-teljes éneket szerezzen, az ellenkező hibába esett, 's orchestrumának felette alárendelt szerepet adott. Ezen utóbbi tekintetben az ujítás talán visszatett lépés vala. Azonban olly időben, hol a' harmonia, a' kíséret tudománya, a' partitúrákban olly rendkívül nagy fontosságot nyert, az éneknek egy saját erejéből kilépő önállósága csak mélységet eredetiséget és érzést lehelő melodia által vala igazolható. Ez volt azon mező, melylyen Bellini teremő szellemének erejét tudva, önerejére támaszkodhatott; 's valóban minden művei az ábrándozásnak leggyengédebb hangjait, a' búskomolyság és szenvedés, érzelem kitöréseit lehelik általában. Ezen nemben írta ő legelőször Pirátáját. A' mű zajongó tetszéssel fogadtatott, 's ezen pillanattól kezdve Bellini Mailandnak bálványa lett. Midőn ugyan azon játékszin számára a' „Stranierát” írta, ezen rendszerében még tovább ment. A' Straniera recitativója mintája a' legpompásabb 's patheticaibb hangászati szavalásnak. Bellini az ő Pirátáját tulajdonképen Rubini dalszínész számára írta, 's bizonyosan nagy dicsőségére válik, hogy munkájával ezen hasonlíthatlan énekes dramai előadásának kinyomással teljes erejét felébresztette. Mielőtt a' Pirátában fellépett, nem ismerte szavának más kiterjedését Rubini, mint a' könnyű koloraturát, 's a' tréfás opera parlandó-énekét. Bellini nyitá-meg lelkének mélyebb erét, mellyből a' neki még ismeretlen kincseket hozná elő. — Harmadik műve „Zaira” volt, mellyet Parmában adatott elő, 's ez egyetlen egy műve, melly meg nem tartá magát a' repertoiron. Legott Zaira után írta Somnambu-

láját Nápol, a' Capulettiket Velence, Normát Mailand, Beatrice Tendát Velence számára, 's végre a' Puritanusokat a' parisi olasz opera számára. Ezen munkák mindnyájan olly rendkívüli, mint tartós tetszést nyertek olasz ország színpadjain; hasonlókép fogadtattak Parisban, 's különösen a' Puritanusok. Éppen midőn az olasz operát Parisban ezzel akarák megnyitni, 's Normáját, melly remekének tartatik, legelőször előadni, mult-ki e' világból a' derék hangszerző, 's az új diadalt csak hamvai arathaták már. Bellini kellemes testalkotású férjfiú volt; művészetének búskomolysága arcán tükrözé magát; világ- és emberismerő férjfiú volt, mivel maga viseletű, gyengéd, sőt kevéssé édeskés idomú. Érdekes társalkodási talentuma játékszini dicsőségével karon fogva járt. Kereszt-vitéze volt a' Ferencz-rendnek Nápolban, valamint a' becsület rendé is. Parisnak minden művésze tudósa 's műbarátja kíséré koporsójában a' művészetnek ezen korán elhervadt virágát. Meghalt a' mult évi szeptember 24-én, életének 29-dik évében, Porteauban, ugyanazon mezei lakban, hol a' Puritanusok partitúráját szerzé. Betegsége egy kis roszul érzésből származott, mellyet barátjainak tanácsai ellen fel sem vett; míg veszedelmes vérhassá nem változott. Egyébiránt élete veszedelmét nem sejdíté, 's egészen utósó pillanatig nyugodt maradt. Nehány órával halála előtt rövid őrzöngésbe (delirium) esett, felugrott, 's családját vélte látni; de csak hamar ismét lefeküdt, 's csendesen elszenderült.

HA Z A I H I R L E L Ő.

Csepregi lóverseny (Sopron megyében). — Az idő kellemes és kedvező levén, nemcsak a' közel hanem távolabbi helyekről is régen nem látott sokaság gyűlt össze az itt évenként végbemenő lóversenyre Pünköszt napján. Megtörténvén — a' Regélőben már többszer leírt mód szerint — a' pálya-gyepre kimenetel, a' megjelent 44 lovag közül heten vállalkoztak a' pünköshti királyság kivására, kik közül az első és másod izbeli futásban Major Ferkó lön győztes 6 évű sárga lován: de a' 3-dik izben már jóval is hátra hagyta őt ns Hegedűs Ferkó 5 évű setét pej lován; azonban ez a' pályatér derekán lovárul lecsvén, az említett Major Ferkó lett szerencsés a' pünköshti királyságot elnyerni. Figyelmet érdemel Hegedűs Ferkónak lóva következő körülményre nézve: a' futásban első levén, 's lovagjának lecsétét észrevevén azonnal megállott, 's visszanezett: de látván az utána sebesen nyargalókat, ő is neki iramlott, 's a' győzni vágyó ösztöntől elragadtatván, az új királylyal egyenlő serénységgel célhoz jutta.

K. J.

Nászhir. Pozsonban majus 16 kán kelt egybe m. Nagykárolyi gróf Károlyi György ur. a' magyar tudós társaságnak tiszteletbeli 's egyik igazgató tagja m. Zichi és Vásonkői gr. Zichy Karolina kisasszonnyal m. gr. Zichy Károly urnak, cs. kir. aranykulcsosnak, t. n. Vas vgye főispáni helytartójának leányával.

P E S T I V I Z S G Á L Ó.

Első polgári uszó iskola Pesten. Mayer Ferencz és társa a pesti Dunán, a felső Duna-soron „Spiegel-ház közelében, horgonyörön felül, felsőbb helybenhagyás mellett majus 28-kán nyitá-meg polgári uszó iskoláját, mely a maga nemében első intézet nálunk, minthogy eddig a polgáriak csak a katonai hasonló intézetben tanulhatták az olly igen hasznos uszás módját. Részt vehet ebben mind a férfi-mind a nő-nem. A tanítási idő férfi-nem számára reggel 6—12 óra s délután 3—9-ed fél óra közt; nőnem számára délután 12—3 óra közt. — Uszás díja: kezdők tül (ezüst pénzben) egész nyári folyamatra 15 ft. — két hónapra 11 ft. — egy hónapra 6 ft. — Szabad uszóktul egész folyamatra 8 ft. 30 kr. — két hónapra 6 ft. — egy hónapra 3 ft. 50 kr. — Nagyban próbálóktul: egész folyamatra 5 ft. — két hónapra 4 ft. — egy hónapra 2 ft. 40 kr. — Egyes leczkék: kezdőknek 30 kr. — szabad uszóknak 20 kr. — Nézők 6 pengő krt. fizetnek. — Az egész folyamatra előfizető kezdők mind beléptökkor, mind kiléptökkor még 2 ezüst ftot, — kik 2 hónapra fizetnek elő, csak beléptökkor 2 pengő ftot, — s kik 1 hónapra fizetnek elő, beléptökkor 1 ezüst ftot tartoznak letenni. Különben az uszómestereknek semmi ajándékot adni nem kötelesek. — Fehér ruhák árai: egy lepedő 4 kr. — egy uszónadrág 2 kr. — egy törülköző 1 kr. pengőben. — Előfizetési jegyet válthatni Turteleub és Ullmann urak írószobájában, Duna-soron, 7. szám alatti házban.

T E R M É S Z E T I T Ö R T É N E T ' S T U D O M Á N Y.

Elefant okossága. — Például szolgálhat egy körülmény az elefant okosságáról és érzékenységéről. Midőn egykor egy anya, bizonyos dolga levén, csecsemőjét elefantjára bízta, felette meghatárolta nézni, milly gyengédséggel és szorgalommal végzé tisztét az óriási dajka. A gyermek nem akart egy helyen maradni, hanem az elefant lábai s azon ágak között mászkált, melyeket az állat leevett. Ha a kis csecsemő elbonyolódott, az elefant őt legott kiszabadította, vagy a gyermeket kiemelve belőle, vagy azt, mi utjában ezt gátlá, szorgosan elhárítván. Ha a gyermek a partnak egészen szélére kimászott, akkor orrmányát kinyújtá mindannyiszor, s a gyermeket óvatosan és figyelemmel átkarolván visszahelyezteté oda, hol előbb feküdt vala. Mind ezt annyi gyengédséggel és lágy-sággal tette, hogy a gyermek még csak el sem rikoltá magát, ki egyébiránt nagy dajkájának ápolásához már jó formán szokva lenni látszott.

Egyptus éghajlatának változása. Arago ur ezen tárgyról a francia akadémia ülésében febr. 29-kén a ragusai herczegnek egy emlékiratát olvasta-fel, mellyben következők fordulnak elő. — Máskor Kairóban soha sem esett az eső, Alexandriában pedig igen ritkán; midőn én 1798-ki novembertől kezdve 1799-ki augusztusig ezen utóbbi városban igazgattam, 30—40 napig csak egyetlen egyszer láttam esőt. Jelenleg minden évben 30—40 napig esik; télen, október közepe után sokszor öt—hat napig szüntelen tart az esőzés Kairóban; hol néhány csepp eső valami igen ritka volt, minden télen mintegy 15—20 esős napot számlálnak. Ugy vélekednek, hogy ezen változás okát azon számos fák tenyésztésében kell keresni, melyeket a pasa ültetett, mert a Kairo alatt ültetett fák számát 20,000,000-ra (talán egy O-val kevesebbre is) tehetni. A mi ezen véleményre jogot ad, az az ellenkező eset, melly egészen kétségen túl fekszik, noha már több időtől fogva felső Egyiptusban tapasztaltatott, hol jelen-

leg soha sem esik az eső, ámbár régebben másként vala. Marmont Thebában egy 122 éves aggastyánt talált, kinek ítélő és emlékező tehetsége még el nem volt gyengülve. Ez azt mondá neki, hogy 80 évvel ezelőtt felső Egyiptusban gyakran esőzött, hol jelenleg soha sincs eső, 's hogy a' libyai és arab hegy-ségek, mellyek a' Nilus völgyét övedzik, növényekkel és fákkal voltak ellepve, 's az Arabok nyájaikat ott legeltették volna; de minthogy a' fák kiirtattak, a' tenyészet kiszáradott, 's az esők elmultak. Nevezetes, mit Pocoke mond, hogy ő t. i. felső Egyiptusban kénytelenítettett utazását darab időre felfüggeszteni a' számos esők miatt. A' sivatag, mellyen keresztül Marmont a' veres tengerre utazott, csak néhány pontot mutathat, hol tenyészet nyomai, 's ezek is igen nyomorún, mutatkoznak; esős időben néhány vetéstermő völgyei vannak, 's az Arabok ekkor ott telepednek, vetnek és aratnak; de ezen esők most igen rendetlen módon állanak-be, mindig ritkábbak lesznek, 's következképen a' mezők is mindinkább hervadtabbak. Régebben ezen telkek igen jóknak tartattak, midőn 80 évvel ez előtt az Abadis nemzetség Yemenből általjött, 's itt megtelepedett. A' még akkor létezett fák most csaknem mind elenyésztek, és noha az Abadis lakosság, melly 3.000 emberből és 10.000 tevéből áll, mintegy 4000 □ mértföldnyi telket bír, még sem találná-meg élelmét, ha Mehemed Ali neki messzebb, egészen a' Nilus völgyébe terjedő legelőket nem adott volna, hol jelenleg, csaknem szakadatlanul, tartozkodik.

Nappali és éjjeli eső. Boussingault ur a' francia akademiával azon tapasztalását közlé, hogy Amerika tropicai égüve alatt az esőnek legnagyobb része éjjel hull, Európának pedig ugyan ezen égvidéke alatt az eső sokkal több nappal, mint éjjel.

K Ü L Ö N F É L E.

Asszony-eladás. Lennokban angol országban ismét tanúji valának azon utálatos visszaélésnek, melly szerint valamelly férjfiú feleségét a' vásárra vivé eladás végett; hol nyakára egy polturás kötelet kötve bocsátá az asszonyt árverésre, mellynek következésében azt 6 pence és egy negyed akó gyümölcsborért adta-el. Egy a' műveltségben olly magas lábon álló nemzet valahára csak ugyan elhatározhatná ezen, a' századot lealacsonyító, szokásnak eltörlését.

K ü l ö n ö s v é g i n t é z e t. Valamelly híres londoni ügyész egész vagyonát a' bolondok házának hagyta. Végintézetében így fejezi-ki magát ez iránt: „Én egész vagyonomat egyedül csak bolondoknak köszönhetem, kik életöket végtelen perlekedésekben töltötték; illő tehát, hogy, mivel már a' pénzre nincs szükségem, azt jobb módon fordítsam hasznukra. Én csak azt adom nekik vissza, mit tőlek kaptam volt.

Rothschild háza Parisban a' legujabb lipcsei divat-újságban következőkép iratik-le. Egészen ujra kiékesítettett, 's a' szem alig képes a' csillogó arany alapú falfestvényeket, 's azon bárson rajzos arany- és selyemszöveteket, mellyek a' függönyöket képezik, elviselni; a' plafondok festett és meg-aranyzott domborodásokkal vannak ékesítve; japani porcellan oszlopok hasonló anyagú edényeket tartanak, mellyekből gazdag fénysugárbokréta áradnak-el; a' székek bronzból vannak 's megaranyozva úgy, hogy egy-egy szék 3.000 frankba került. Egy csaknem egészen megaranyzott karzaton fehér márványból faragott angyalok látszanak mesterséges falüregekből kibukkanni; a' kandallók a' középkor stylusa szerint vannak faragva, 's a' nagy teremé egyedül maga, mint

mondatik 70.000 tallérba került. Látni itt többek között egy órát is, mely oly mesterségesen van valamely tükörbe helyezve, hogy az óra számain kívül semmit egyebet nem láthatni. Több szőnyeg bársonból van arany himzéssel, 's a' teremben levők rojtjai ezüstből 's kék selyemből készítvék; de melyeken több az ezüst mint karpitos munka (Tapeziererarbeit). Az ebédlőterem, mely tölgyfából, aranyból és tükrökből áll, még nem kész egészen. A' többi teremben a' pompa szinte nyomasztó, 's minden gyémánt ellenére is, melyekkel az asszonyságok magukat felékesítendik, majd minden öltözet halványodni fog ezen fény ellenében."

EMLEKMONDÁS.

S z e r e l e m.

A' szerelem nagy jótétemény,
Életet ad az életnek,
Körüle a' félelem 's remény
Majd zokognak, majd nevetnek;
Ifjúságunk szép esztendeit
Ánítva magához vonja,
'S az arany idő gyöngyképeit
Unalmaink közé fonja.

KIS JÁNOS.

Vágyaink. A' reménység országában támadnak legszebb vágyaink 's legfelségesb gondolatink; a' valóság tartományában azok ritkán foganzanak-meg, 's nehezen tenyésznek.

STANCICS Rényképei.

Nevelői elméletek. Ki csupán érkeiket követi, rabja azoknak, 's mint ilyen, ön magával tehetetlen. A' jó tanács, nemesb javalat, tanító intés, sőt feddés is előtte irtózat, melyeken oly keveset indul-meg, mint a' legvadabb állat, mely a' vett sértés miatt nj 's veszélyesb bosszúra gerjed.

Az értelmi, érzelmi, 's kül-erkölcsi műveltségnek csak úgy lehet valódi érdeme, ha bel-erkölcsi is; másként csupa szemfényvesztés, és a' nevelés szent célja határtalanul el van tévesztve.

H. F.—L.

Csererejtvény.

3. 4. 5. 2. 1. Fa-gallyakból szövött eszköz,
3. 4. 1. Időt jelentesz vele;
2. 5. Gyakran tesz így a' jó kertész,
5. 2. 1. Nagy eső, vagy ár jele.
5. 4. 3. Csak a' többségről mondható,
1. 2. 3. Megfőzve más színe lesz.
2. 3. 4. 5. Férjfiaknak kereszt neve,
3. 4. 5. Általa birkád tenyész.
5. 4. 1. A' hol rend van, csak ottan áll.
1. 2. 3. 4. 5. Szép emlékü hely Magyaránál
4. 3. Minden ügy ezen épült;
3. 2. 1. Általa sok szegényült.

B. Váczeról.

Előbbi rejtvény: Orbán.

Szerkezi Róthkrepf Gábor, halpiacz 86. szám.

Nyomt. Trattner-Károlyi, uri utsza 612.